

29/08/2021

Γεθσημανή: Η Κοίμηση της Θεοτόκου στο Θεομητορικό Μνήμα

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)



Η Κοίμηση της Θεοτόκου εορτάστηκε χθες, Σάββατο, 15η/28η Αυγούστου 2021, στη Γεθσημανή από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων στον Ιερό Ναό, όπου βρίσκεται το Θεομητορικό Μνήμα.







Κατά την εορτή αυτή, η Εκκλησία θυμίζει στους πιστούς της την πίστη αυτής ότι η Θεοτόκος, η εκ Πνεύματος Αγίου συλλαβούσα και τεκούσα τον Κύριον ημών Ιησού Χριστό, αφού κοιμήθη και ετάφη στη Γεθσημανή, μετέστη από τις Δεσποτικές παλάμες του Υιού της στους ουρανούς, «του αχράντου σώματος της διαφυλαχθέντος και παρέστη εκ δεξιών Αυτού, πεποικιλμένη και πρεσβεύουσα αδιαλύτου υπέρ ζωής και σωτηρίας των αληθώς προσκυνούντων αυτήν ως Θεοτόκον».

Την Κοίμηση της Θεοτόκου η Εκκλησία χαρακτηρίζει “αθάνατον”, γι’ αυτό και ψάλλει: “τη αθανάτω Κοιμήσει σου, Θεοτόκε, μήτερ της ζωής, νεφέλαι τους αποστόλους αιθερίους διήρπαζον και κοσμικώς διεσπαρμένους ομοχώρους παρέστησαν τω αχράντω σου σώματι...”· ο δε άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός λέγει: “ω καλλίστης εκδημίας, ήτις την προς Θεόν ενδημίαν χαρίζεται”.

Για την εορτή αυτήν της Κοιμήσεως της Θεοτόκου έλαβε χώρα Εσπερινός στο Θεομητορικό Μνήμα, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου και θεία Λειτουργία το πρωί, προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου και συλλειτουργούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου, των Σεβασμιωτάτων Αρχιεπισκόπων Λύδδης κ. Δημητρίου, Καττάρων κ. Μακαρίου και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ, Αγιοταφικών Ιερομονάχων, ων πρώτος ο Γέρων Καμαράσης Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, των Αρχιμανδριτών π. Ισιδώρου και π. Διονυσίου, του Πρεσβυτέρου π. Φάραχ, του Αρχidiaκόνου π. Μάρκου και του Ιεροδιακόνου π. Ευλογίου. Έψαλλαν ο Ιεροδιάκονος π. Συμεών και οι μαθητές της Πατριαρχικής Σχολής Σιών, ενώ συμμετείχε πολύς λαός, ντόπιοι και προσκυνητές,

που δεν μπήκαν μέσα, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος κ. Ευαγγέλου Βλιώρα.

Στο Κοινωνικό της θείας Λειτουργίας, ο Μακαριώτατος κήρυξε τον θείο λόγο ως εξής:

«Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἡ πηγή τῆς ζωῆς ἐν μνημείῳ τίθεται καί κλῖμαξ πρὸς οὐρανόν ὁ τάφος γίνεται», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Χάριτι Θεοῦ εὐρισκόμεθα σήμερον ἐνώπιον τοῦ μνημείου τῆς Γεθσημανῆς, ἔνθα ἐτέθη τό δεδοξασμένον σῶμα τῆς Ὑπερενδόξου Δεσποίνης*3 ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἵνα ἐορτίως τιμήσωμεν τήν μνήμην τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως Αὐτῆς.

Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου εἶναι ὄντως θαῦμα παράδοξον, ὡς τοῦτο ἐναργέστατα διατυπώνει ὁ ὑμνωδός λέγων: «Ἐν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος, θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γάρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; πῶς δέ ἡ μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; Διό σύν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη».

Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη καί πάλιν βοῶμεν μετά τοῦ Ἀγγέλου, διότι ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας ὑμνολογοῦμεν τό θεῖον καί ἐξαίσιον μυστήριον τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας, τοὔτέστιν τήν ἐνσάρκωσιν καί ἐνανθρώπισιν τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τά πλήθη τῶν ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ καί τό γένος τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ γῆς μακαρίζομεν τήν πάνσεπτον Κοίμησιν τῆς Παναγίας Παρθένου, διότι ἐγένετο Μήτηρ τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀφ' ἐνός, καί αἰτία τῆς θεώσεως ἡμῶν ἀφ' ἑτέρου, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ὑμνωδός: «Ἡ γάρ ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἐαυτῆς Υἱοῦ καί Δεσπότης ἐνδόξως καί ὑπὲρ λόγον μετατίθεται».

«Ὡς πῶς ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς πρὸς τὴν ζωὴν διὰ μέσου θανάτου μεταγεται! Ὡς πῶς ἡ ἐν τῷ τόκῳ τούς ὅρους ὑπερβάσσει τῆς φύσεως, νῦν ὑποκύπτει τοῖς ταύτης θεσμοῖς καὶ θανάτῳ τό ἀκήρατον καθυποβάλλεται σῶμα. Δεῖ γάρ αὐτό τό θνητόν ἀποθέμενον τὴν ἀφθαρσίαν ἀμφιάσασθαι, ἐπεὶ καὶ ὁ Δεσπότης τῆς φύσεως τὴν τοῦ θανάτου πείραν οὐκ ἀπηνήνατο. Θνήσκει γάρ σαρκί καὶ θανάτῳ λύει τὸν θάνατον καὶ φθορᾷ τὴν ἀφθαρσίαν χαρίζεται καὶ τὴν νέκρωσιν ποιεῖ πηγὴν τῆς ἀναστάσεως. [Καὶ ἀναλυτικώτερον: Ὡς πῶς ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς μεταφέρεται εἰς τὴν ζωὴν, περνώντας ἀπὸ τὸν θάνατον! Πῶς αὕτη, ἡ ὁποία ἐξεπέρασε εἰς τὴν γένναν τῆς τᾶ ὅρια τῆς φύσεως, σκύβει τώρα εἰς τούς νόμους τῆς καὶ ὑποτάσσεται εἰς τὸν θάνατον τό ἀθάνατον σῶμα. Διότι πρέπει αὐτό [τὸ σῶμα] νὰ ἀποθέσῃ τὴν θνητότητα καὶ νὰ ντυθῇ τὴν ἀφθαρσίαν, ἀφ' οὗ καὶ ὁ κυρίαρχος τῆς φύσεως δέν ἀρνήθηκε νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν θάνατον].

Ἡ Θεοτόκος Μαρία καλεῖται «ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς», διότι ἀνεδείχθη Μήτηρ τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ Χριστὸς εἶναι ἡ ζωὴ: «ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ», (Ἰωάν. 14,6), λέγει Κύριος. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς κηρύττει ὅτι αἴτιος καὶ πηγὴ τῆς ζωῆς εἶναι ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Χριστὸς: «ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν καὶ ἡ ζωὴ ἦν τό φῶς τῶν ἀνθρώπων», (Ἰωάν. 1,4).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἔνεκα τῆς σχέσεως καὶ ἐνώσεως τῶν ἀνθρώπων μέ τὸν παλαιόν Ἀδὰμ, ὅλοι οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ ἀποθνήσκουν, ἔτσι καὶ διὰ μέσου τῆς σχέσεως καὶ ἐνώσεως τῶν μέ τὸν Νέον Ἀδὰμ, τὸν ἀναστάντα Χριστόν, ὅλοι θά ζωοποιηθοῦν, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: «Ὡςπερ γάρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται», (Α΄ Κορ. 15,22).

Ἡ Θεοτόκος καὶ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπῆλθε τό Ἅγιον Πνεῦμα καὶ ἡ δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκίασεν αὐτήν, (Λουκ. 1,35), ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴν τῶν ζωοποιηθησομένων. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ θάνατος τῆς Παναγίας ὑπερβαίνει τὴν ἔννοιαν τοῦ φυσικοῦ θανάτου, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ θεομητορικοῦ αὐτῆς Τάφου, ὁ ὁποῖος ὁρᾶται καὶ προσκυνεῖται μέχρι σήμερον, «σώματος μένων κενός». Τοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν τούτου γεγονότος, δηλονότι τῆς σεβασμίας Κοιμήσεως καὶ μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, διατυπώνει μέ σαφήνειαν ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας λέγων: «Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὅροι, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε. Παρθενεύει γάρ τόκος καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα, σῶζοις ἀεὶ, Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν σου».

Ἡ Παναγία καί ὑπερευλογημένη Θεοτόκος Μαρία, Μήτηρ οὕσα τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐγένετο μήτηρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, πολλῶ δέ μᾶλλον τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ψαλμωδός: «Μακάριον τό [Χριστεπώνυμον] ἔθνος, οὗ ἔστι Κύριος ὁ Θεός αὐτοῦ, λαός ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῶ», (Ψαλμ. 32, 12).

Ἡμεῖς δέ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εὐγνώμονες ὄντες διὰ τὰς ἀπείρους πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίας τῆς Παναγίας Θεοτόκου, εὐχαριστήσωμεν καί ἐν ταύτῃ ἱκετεύσωμεν Αὐτῇ, ἵνα μεσιτεύῃ τῷ Υἱῷ Αὐτῆς καί Θεῷ ἡμῶν ὑπὲρ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἡ χάρις τοῦ πανσέπτου καί Θεομητορικοῦ Μνήματος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.





















Μετά την πανηγυρική θεία Λειτουργία ο ηγούμενος του προσκυνήματος Αρχιεπίσκοπος Αβήλων κ. Δωρόθεος παρέθεσε κέρασμα αναψυχής στην Πατριαρχική Συνοδεία, τον κ. Γενικό και άλλους.



